

פעולה יום השואה

מהלך הפעולה

בתחילת הפעולה אומרים לחניכים שבמהלך הפעולה הם ידמיינו שיכלו להיות כאן בחדר עוד כל כך הרבה ילדים שיכלו להיות חזרים שלהם.

• מתודה 1 - בתחילת הפעולה מציגים לחניכים חפיסת שוקולד או כל ממתק אחר. שואלים אותם מה הם מוכנים לעשות בשביל לקבל את השוקולד הזה. עורכים מעין מכירה פומבית והחנך שמוכן לעשות את הדבר המיוחד או הנוצז ביותר יצטרך לעשות אותו ויזכה בחפיסת השוקולד. שואלים את החניכים - הייתם מוכנים לעשות הרבה בשביל השוקולד הזה. מה הייתם מוכנים לעשות בשביל לקיים מצוות?

• מתודה 2 - ממשיכים לשאלה - 'ניצד לדעתכם היהודים החזיקו מעמד בשואה?' לאחר מכן נקבע מהחניכים למלא מעשימה כלשהי (לעשות 50 שכיזות סמיכה, לעמוד דקה וחצי על רגל אחת, למחוא 150 מחיאות כפיים) אחר כך אנחנו שואלים - נגיד שהייתם אומרים לכם שאם תמלאו את המעשימה הזאת כל אחד יקבל ₪1,000. היה לכם יותר קל למלא את המעשימה? למה?

מסבירים לחניכים שכשעונו לנו מטרה מסוימת אנחנו מסוגלים לעמוד ביתר קלות אפילו בדברים קשים. אנחנו צריכים להרגיש שאנחנו לא עושים דברים סתם, אלא יש להם משמעות ותכלית.

• מתודה 3 - מקריאים לחניכים יומן שואה של ילד שהיה בשואה (נספח 1) וזכך נתנים להם חלק מההרגשה שהייתה להם שם ומדוע היו צריכים למצוא משהו להיאחז בו שיחזיק אותם בחיים ויתן להם תקווה.

ערך החיים בשואה היה מורכב מאוד. בכל יום מתו אלפים ואף עשרות אלפים. היהודים הרגישו שהם חייבים שיהיה להם שביל מה לחיות, משהו גדול יותר מכאן ועכשיו, מה שהחזיק רגים הייתה תקווה, ציפייה למשהו שיקרה, האחדות והחברות שהייתה בניהם, אהבה, קיום מצוות וכלכלי כל דבר שגורם להם להרגיש שיש שביל מה להמשיך לחיות. החיבור לעם היהודי, למה שמייצג אותו לכל אורך הדורות, נתן להם כוח לשרוד. הם הרגישו שיש להם למצא מה להילחם. כמאמר נטשה: "מי שיש לו למה יכול להתמודד עם כל איך".

לסוף נכין שלטים ונחבר לסרטון לניצולי שואה ונעלה למי שאנחנו יכולים